

om hun eller hendes Datter kan lære saa meget af Havebruget, at de kunne være Manden til Nytte paa dette Omraade. Jeg skal derfor lige over for denne Opfordring lade mig det være magtpaaliggende at følge Finansudvalgets Ønske i saa Henseende. — Jeg kommer dernæst til et Punkt, som har været overordentlig meget omtalt i Dag, nemlig Spørgsmaalet om Avlscentre for Heste, Kvæg, Faar og Svin. Jeg skal straks begynde med at omtale, at med Hensyn til Bevillingen til Indkøb af Svin synes der ingen Uoverensstemmelse at være. Jeg har erkendt, at denne Krydsning, som finder Sted af Lancastersvin og Yorkschiresvin er baade nyttig og rigtig og har sin store Betydning, og jeg betragter det som en Selvfølge, at en Del af Bevillingen gennem Fællesforeningerne kommer disse Avlscentre til Gode. Heller ikke synes der at være nogen Uoverensstemmelse om, at det kan være heldigt at sætte Præmierne noget ned, saaledes at de blive mindst 1,000 Kr. i Stedet for 1,500 Kr. Derimod syntes det ærede Medlem for Roskilde (Rosleff) ikke om, at Præmierne vare saa store. Jeg tror dog, at man bør overlade Ministeren nogenlunde Spillerum i saa Henseende. Det kunde vistnok have været rigtigt, om hele dette Forhold var blevet ordnet ved Lov, saa kunde Tinget jo ganske anderledes have stillet sine bestemte Fordringer og forlangt, at alting skulde være netop saaledes og saaledes, men naar det er en Bevillingssag paa Finansloven, tror jeg, at det høje Ting ikke bør indsnævre Ministeren altsor meget i sine Bevægelser. Det er selvfølgelig ikke min Tanke eller Mening at ville gøre noget, som jeg paa Forhaand kan vide, at det høje Ting her vil finde urigtigt. Min Tanke er selvfølgelig at søge Vejledning og Støtte med Hensyn til Pengenes Anvendelse, først her i Tinget, særlig hos Finansudvalget, og dernæst ude omkring — hos det kongelige Landhusholdningsselskab og Fællesforeningerne — altsaa føle samtlige Landbrugsforeningers Tanker og Mening i saa Henseende. Det Punkt, som har givet Anledning til mest Meningsforskell er jo imidlertid, hvorvidt Præmierne bør være fortløbende eller bør være begrænsede efter den første Periodes Forløb. Meningerne ere jo i saa Henseende ret delte. Saavel det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Christiansen) som de ærede Medlemmer for Nakskov (Reventlow) og for Nyborg (N. Jensen) have udtalt sig for, at de ikke bør begrænses, medens andre Medlemmer, de ærede Medlemmer

for Nørre-Sundby (J. Jensen) og fra Roskilde (Rosleff), udtalte sig for, at de burde være begrænsede. Naar det ærede Medlem for Roskilde sagde, at den ærede Ordfører havde udtalt sig for en Begrænsning, tror jeg dog, at det var at indkassere et Stik, som han ikke fuldstændig havde Ret til. Den ærede Ordfører stillede sig nemlig meget upartisk og sagde, at der var fremkommet forskellige Anskuelser i saa Henseende, og at meget kunde tale for begge Dele. Jeg maa for mit Vedkommende erklære, at jeg er enig med de ærede Medlemmer, som mene, at Præmierne ikke bør begrænses. Jeg tror, at hvis man altid vil have det ypperste, saa gaar det ikke an at lade Præmien stoppe for den, der har begyndt at faa den, fordi han har faaet den i den første Omgang. Forskellen i Opfattelsen ligger, saa vidt jeg kan se, paa, om man ønsker, at denne Belønning for at have fremskaffet noget virkelig smukt og godt skal komme saa mange til gode som muligt, eller om man ønsker, at denne Belønning skal komme det danske Landbrug særlig til gode ved stadig kun at tage Sigte paa det allerbedste i Landet. Naar man stopper op efter saa kort Tids Forløb, saaledes at den Mand, som har ofret mange Aars Arbejde, og jeg tør ogsaa sige, bragt mange Aars økonomiske Ofre — thi uden det naas det ikke — efter 4 Aars Forløb ikke længere kan faa Præmie, saa er jeg bange for, at dette vil slappe Konkurrencefølelsen. Ganske vist kan man sige: Ja, men han har altsaa een Gang for alle faaet det Præg paa sig at kunne producere et Avlscentrum, og derfor vil man vedblive at købe hans Kreaturer. Jeg tror imidlertid ikke, at dette vil holde fuldt Stik, thi naar den, som efter ham — og Folk er altid tilbøjelige til at forsøge noget nyt — opnaar Præmie, skønt hans Avlscentrum maaske er af betydelig ringere Grad — men altsaa fordi der nu ikke længere var et 1ste Klasses Avlscentrum at finde — faar let et Publikum, og den, der har fremskaffet det første og bedste Avlscentrum, vil, om jeg maa bruge det Udtryk, gaa af Mode. At jeg ikke, bortset fra den Støtte, jeg har fundet her i Tinget for min Opfattelse, staar alene med denne, men har fundet Støtte ogsaa hos andre sagkyndige, fremgaar af den Erklæring, jeg, efter at jeg havde forelagt Sagen til Forhandling mellem det kgl. Landhusholdningsselskabs Præsidium og Formændene for samtlige Fællesforeninger her i Landet, har modtaget fra Præsidiat. Den gaar ud paa,